

THEOGNIS MEGAREVS

Νῦν μὲν πίνοντες τερπόμεθα, καλὰ λέγοντες·
ἄσσα δ' ἔπειτ' ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει.

Σοὶ δ' ἐγὼ οἶά τε παιδὶ πατὴρ ὑποθήσομαι αὐτός
1050 ἔσθλά· σὺ δ' ἐν θυμῶι καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλευ·
μήποτ' ἐπειγόμενος πράξις κακόν, ἀλλὰ βαθείη
σῆι φρενὶ βούλευσαι σῶι τ' ἀγαθῶι τε νόωι.
τῶν γὰρ μαινομένων πέτεται θυμός τε νόος τε,
βουλή δ' εἰς ἀγαθὸν καὶ νόον ἔσθλὸν ἄγει.

1055 Ἄλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἐάσομεν, αὐτὰρ ἐμοὶ σύ
αὔλει, καὶ Μουσῶν μνησόμεθ' ἀμφοτέρωι.
αὐται γὰρ τάδ' ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
σοὶ καὶ ἐμοί, <μελέ>μεν δ' ἀμφιπερικτίοσιν.

Τιμαγόρα, πολλῶν ὀργὴν ἀπάτερθεν ὀρῶντι
1060 γινώσκειν χαλεπόν, καίπερ ἐόντι σοφῶι.
οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντες ἔχουσιν
πλούτῳ, τοὶ δ' ἀρετὴν οὐλομένηι πενίηι.